

Tată

Petruvio

Pe tine nimeni nu te cântă,
poate pentru că nu ești Cel Ceresc,
iar pana nu e ascuțită încă
să laude și tatăl pământesc?

Nu m-ai ținut la piept ca mama,
nu m-ai hrănit la sân ca ea,
dar pasul hotărât și sus privirea
tu le-ai întipărit în mintea mea.

Mi-ai spus că drepti mi-au fost strămoșii,
că eu ca ei va trebui să fiu
și tot ca ei să-mi fie și urmașii,
că tot așa să fim din tată-n fiu.

Mi-ai spus să prețuiesc femeia,
la fel, că pot să o iubesc,
că dintre toate, sigur, una
copiilor mei mamă le va fi, c-așa-i firesc.

Mi-ai spus să nu dezgrop securea,
să chibzuiesc o cale de-a ieși
din orice-mprejurare cu înțelepciunea,
cu fruntea sus, dar fără a izbi.

Nu ai fost rege,
n-ai fost președinte,
dar trebuie măcar acum să te cinstesc
când ai urcat la cer
deși, precum am spus-o,
nu ești tu Tatăl Cel Ceresc.

Și nu cred că de cinste ai nevoie,
ci de un gând din când în când
'nălțat acolo sus în amintirea
celui ce mi-a fost tată pe pământ.